

Ylinopeutta

—Hyvää päivää. Onhan tämä Valtion Ylinopeuslupatoimisto?

—Ei ole. Tämä on Valtion Punaistavastenkävelemislupatoimisto. Ylinopeuslupia saa kuudennesta kerroksesta, neljäs huone vasemmalla, se on siinä Ajokortinkotiinjättämislupatoimiston Turvavyönaukipitämislupatoimiston välissä, kolmas luukku, ovesta on nimi, olkaa hyvä.

—Päivää. Minä haluaisin vähän ylinopeutta.

—Jaha, jaha. Onko suvussanne esiintynyt mielisairautta?

—Anteeksi, kuinka? Mitä minun sukuni mielisairaudet tähän kuuluvat?

—Hyvä mies, ettekö te juuri kysynyt ylinopeutta. Siihen pitää täyttää kaavake. Ja kaikissa valtion kaavakkeissa täytyy vastata kysymykseen, onko suvussanne esiintynyt mielisairautta.

—Ai jaa. No, ei tuota pahemmin ole näkynyt. Yksi isotäti on kyllä vähän huppana, mutta se on muuten ihan harmiton. Ei taida kannattaa mainita?

—Ei. Asiaan. Paljonko sitä ylinopeutta saisi olla?

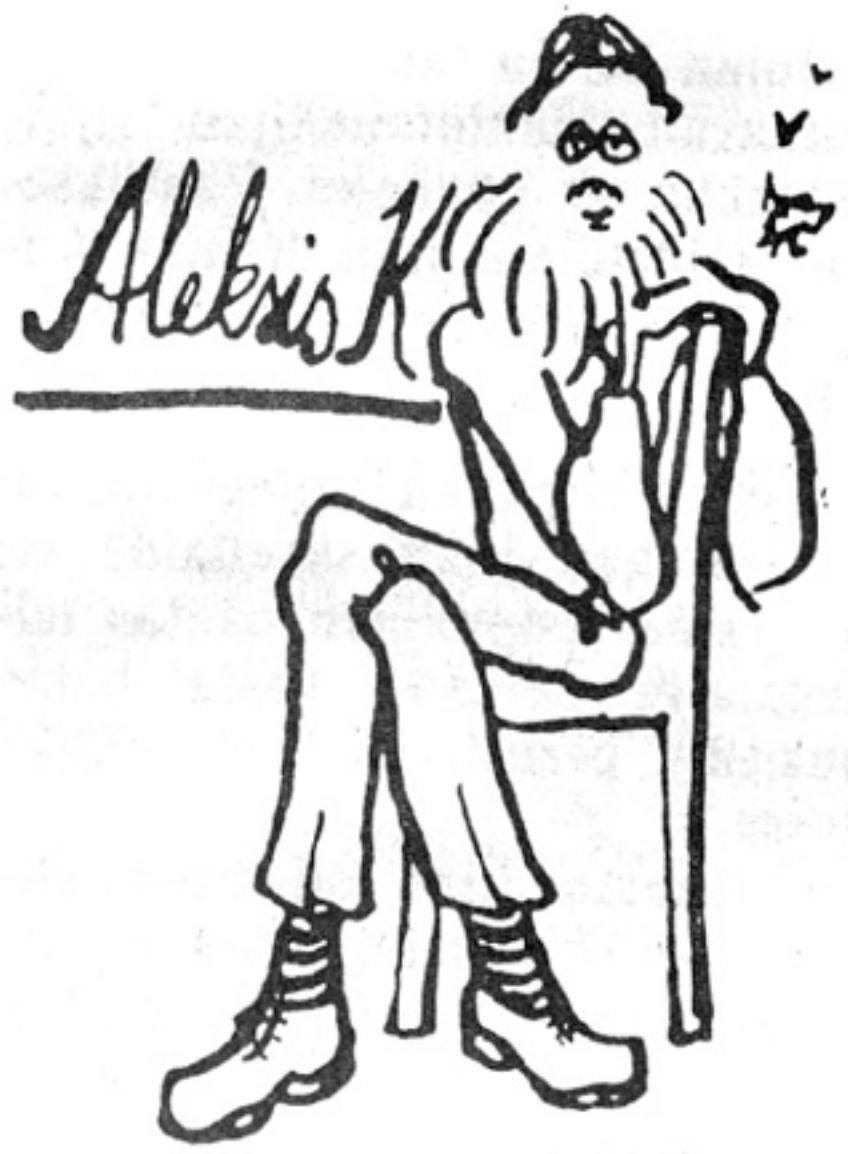
—Kyllä minä oikeastaan pari kiloa tarvitsisin että riittäisi vähäksi aikaa.

—Vitsimiehiä vai? Ei sitä myydä kiloittain. Eikä sen puoleen metreittäinkään. Kymmenen kilometriä on vähimmäismäärä.

—Jospa minä sitten sen verran näin aluksi, saahan sitä myöhemmin lisää jos on tarvis?

—Saa, muttei se kannata. Voitulla vahinkoja. Kannattaa ottaa kerralla tarpeeksi että on kaasujalalle kasvunvaraa. Meillä olisi juuri tässä tarjouksessa viidentoista kilometriä. Erittäin edullisesti, pelkällä rikesakolla. Ajatelkaa nyt, sadallaviidelläkymppillä te saatte hurauttaa töihin kuuttakymmentäviittä. Sillä pääsee monesta kotterosta ohi ja ehtii perille melkein minuutin ennemmin, jos on vähänkin yli kymmenen kilometrin matka. Eikä tarvitse sitten ruyeta poliisin kanssa rettelöimään jos sattuu joskus olemaan vähän tavallista kiirempi. Olettehan te köyhä?

—Köyhä? No, miten sen nyt ottaa. Eihän tämä hääviä ole, mutta jotenkin tässä on kituutel-

tu. En minä oikein osaa sanoa...

—Onko teillä auto?

—On tietenkin, enhän minä muuten sitä ylinopeuslupaa.

—No niin, olisitte heti sanonut. Olette siis rikas. Rikkaille se viidentoista kilometrin erikoistarjous ei ole voimassa. Se annetaan vain köyhille. Teillä menee joka tapauksessa progressiivisen sakon puolelle, niin että sen puolesta olisi sama ottaa vaikka kaksikymppiä kerralla.

—Tuota, en minä oikein taida niin paljon tarvita. Se on niin vanha jo tuo autokin ja minä kun ajan enimmäkseen vain työmatkoja. Sehän maksaakin sellainen vaikka mitä?

—Eikä maksa. Viisi prosenttia bruttotuloista niin kauan kuin lupa on voimassa tai kymmenen tuhatta könttänä.

—Vai sillä lailla. Ehkä siitä selviäisi jos saisi pankista lainaa. Ja saisipahan sitten rauhassa ajella. Jos minä sitten otan yhden semmoisen kaksikymmenkilometrisen.

—Siivuina vai palana?

—Tä?

—Siivuina vai palana? Jos ottaa siivuina, poliisi repii joka ratsiassa yhden siivun lupalapusta. Jos ottaa palana, tarvitsee vain näyttää. Palana tulee kahdenkymmenen prosentin siivutamattomuuslisä, mutta onhan se sitten helpompi.

—No laitetaan sitten palana. Kerranhan tuo kirpaisee.

—Olkaa hyvä. Nimi tuohon. Lasku tulee postissa. Kaksitoistatuhatta markkaa. Kiitos käynnistä. Näkemiin. Seuraava.